

@LETIEKLEVEN

EK MASTERS INDOOR TORUN

MASTERS SCOREN 22 MEDAILLES OP EK IN TORUN

Torun/Pol, 27 maart - 02 april 2026 - Torun is op korte tijd een begrip geworden in de wereldse indooratletiek. Nadat de masters hier in 2023 hun WK en in 2024 hun EK hadden betwist, liet World Athletics haar oog vorige maand op deze locatie vallen voor het 'grote' WK. Ongetwijfeld aangestuurd door de vlekkeloze organisaties van de Poolse inrichters. Wereldvedetten als Duplantis, Egger, Hodgkinson en andere Tornado's hadden de deuren van de prachtige Kujawsko-Pomorska Arena nog maar pas achter zich toegeroken of de masters kampeerden hier alweer voor hun 15de Europese indoorkampioenschappen. Astronoom Nicolaus Copernicus zal het ergens in het heelal zeker beamen: als niet de aarde, maar de grootste ster het middelpunt van ons zonnestelsel vormt, dan is zijn geboortestad Torun de laatste jaren het middelpunt van de internationale indooratletiek geworden.

084

ATLETIEK
VLAANDEREN

Allianz

Nele Mommen
Foto EMACI

MEER DAN 60 BELGEN OP EK

Een 60-tal Belgen kwamen tussen de 3.000 Europese deelnemers in actie. Dat zijn er behoorlijk veel, zeker als je weet dat ze alles zelf moeten beredderen: van het zoeken naar een verblijfplaats tot het regelen van de complexe reisweg én - niet onbelangrijk - het financieren van de hele onderneming. Uiteraard nemen niet al onze nationale mastertoppers deel aan deze kampioenschappen en zouden pakweg Mariska Parewyck en de Sandrines Hennart en Host voor een extra medailleboost kunnen zorgen, al kan wel elk land meerdere afwezige certitudes op eremetaal opsommen. Ons eindbilan van 22 medailles, gekoppeld aan liefst... 18 nationale records, moet iedereen tot tevredenheid stemmen. Winterse masterkampioenschappen op Europees of wereldniveau verschillen van de seniorkampioenschappen omdat ook het veldlopen, snelwandelen outdoor, Road Race en outdoor-werpen hier niet vergeten worden.

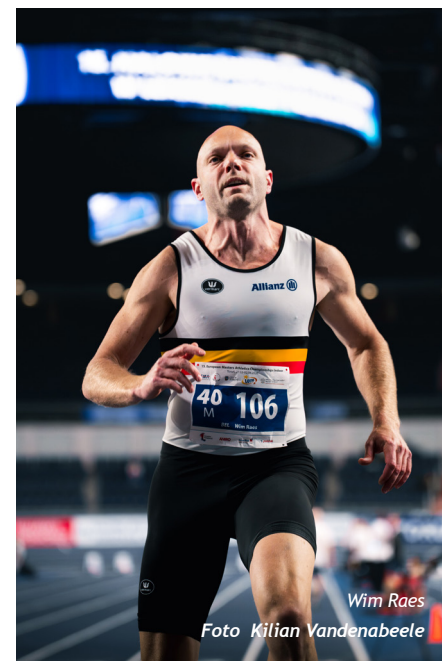
HINKSTAPWEELEDE

De namen van Erwin Thibau/AVLO en Pieter Berben/AVT galmden meermaals door

de luidsprekers. Zij zorgden samen voor drie keer goud en drie keer zilver. Maar drie van de mooiste Belgische prestaties werden in het hinkstapspringen geleverd. W35 **Nele Mommen/ACA** was geen partij voor de tegenstand en pakte in haar tweede internationale mastercompetitie meteen de Europese titel met 11m17. Dat smaakt ongetwijfeld naar meer voor de Limburgse uit Sint Lambrechts Herk. "Ik doe al atletiek vanaf mijn jeugd, maar drukte even op de pauzeknop voor de geboorte van mijn twee dochters. Vorige zomer had ik de draad weer opgepikt en ontdekte ik het EK masters. In Madeira kwam er met 11m18 een vierde plaats uit de bus, op amper 2 centimeter van het brons. Net als toen, was ik ook hier onder de indruk van de aparte sfeer: iedereen respecteert elkaar, ongeacht niveau of leeftijd; de accommodatie is overweldigend en de organisatie is af. In Madeira merkte ik al dat ik op mijn niveau kan meedraaien aan de top en dat werkt motiverend. Toch heb ik me pas laat aangemeld voor Torun vanwege een vervelende patellapeesontsteking die me sedert de herstart achtervolgt. Specifiek trainingswerk liet me echter na een tijdje toe om voluit te springen. Maar voorzichtigheid

bleef de norm: voor het afreizen strooide een contractuurtje nog roet in het eten en daarom liet ik de 200m aan de kant. Een goede beslissing want ook het hinkstap zelf ging aanvankelijk niet pijnloos. Toch kwamen er nog mooie pogingen op het bord en met een seizoensbeste van 11m17 stond ik met goud in de hand. Vooraf wist ik dat een geldige sprong mij een medaille zou opleveren, aangezien enkele sterke tegenstanders van Madeira intussen tot de categorie W40 behoren. De huidige tegenstand kende ik echter niet goed, maar Duitse Elisa Schöne imponeerde in deze hal met drie Europese titels van 400m tot 1500m waarin ze haar snelheid uitspeelde. Ze zou het me dus niet cadeau geven. Uiteraard motiveert dit om verder te doen en het BR van 11m33 te verbeteren. Het outdoorrecord staat met 11m39 al op mijn naam."

Ook M35 Björn De Decker/WIBO is relatief nieuw in de masterswereld. "Ik ga er niet flauw over doen: ik kwam naar hier voor het goud. Ik had de tegenstand doorgelicht en achtte mij de sterkste. Uiteraard moest eerst nog gehandeld worden, maar met een poging van 14m63 sneuvelde ook het BR en niemand kon daarbij in de buurt komen. Dat ik nadien samen met Wim Raes, Florian Thomas en Dorian André nog 4x200m-brons won in een BR (1'31"91) was mooi meegenomen. Ja, deze kampioenschappen smaken naar meer. In eigen land steek ik er als M35'er in de zandbak bovenuit, maar ik meet me wel graag in de sprint met de jongere specialisten en daar haal ik motivatie uit."

Wim Raes
Foto Kilian Vandenabeele

In tegenstelling tot onze nieuwe hinkstapkampioenen, kan zilveren W60 **Hilde Bottin/DCLA** wel uit een karrenvracht aan internationale kampioenschapservaring putten. Zij mocht op 29 maart het EK op gang trekken en kwam na een aarzelende start goed op dreef met een derde poging van 8m94 waarmee ze naar plaats twee klom. Met haar vijfde sprong van 9m02 versterigde Hilde haar zilveren positie, en daarmee was ze héél tevreden. *“Ondanks een knieblessure en dankzij de goede zorgen van een Zweedse kiné, wou ik mijn laatste kampioenschap in schoonheid afsluiten. Mijn doelstelling om voorbij de 9 meter te geraken werd bekroond met een medaille en dat was beter dan mijn 5de plaats van twee jaar geleden als W55. Ik ga deze sfeer enorm missen maar ik heb het heel moeilijk met de manier waarop de nationale masters bij deze internationale confrontaties worden behandeld. Neen, details ga ik niet meegeven, maar ik zal mijn ongenoegen daarover wel bij de juiste bondsmensen ventileren...”* Hilde, die vorig najaar in Madeira ook al zilver won (9m21) en haar eerste internationale medaille - brons - al in de zomer van 2004 in Aarhus liet optekenen, heeft alvast een mooi Europees palmares om op terug te kijken.

BERBEN MET TORUN TRIPTIEK

Pieter Berben mag stilaan het ereburgerschap van de stad Torun ambiëren. In 2023 werd hij hier wereldkampioen veldlopen en een jaar later voegde hij op dezelfde plaats de Europese titels in het veldlopen en de 3000m indoor aan toe. Hij kende zowat elke hellingsgraad van het bijzonder heuvelende veldloopparkoers en elke vierkante centimeter van het blauwe ind-

Petra Bruggeman
Foto Kilian Vandenabeete

oorovaal. Met zijn vorige ervaringen in Torun én het doorlichten van zijn tegenstanders, was Pieter ongetwijfeld de best voorbereide Belg. *“Ik begon met de 3000m, waarvan ik wist dat de Letse winnaar ongenaakbaar was. Maar ik zorgde zelf voor een hoog aanvangstempo en kon zo de Brit John Craig naar het brons verwijzen. Twee dagen later troffen we mekaar opnieuw in de 5km statenloop, waar liefst 300 deelnemers van alle leeftijdscategorieën samen op pad trokken. Niemand wilde tempo maken vanwege stevige tegenwind en om een massale eindsprint te voorkomen, trok ik na 2 kilometer zelf het gashendel open. Deze keer kreeg ik de Brit niet afgeschud en liep hij met het goud weg. Maar op zich was ik wel tevreden met dit zilver.”* En na deze koers werd Pieter alweer naar België

geroepen vanwege beroepsbezigheden, om dan daags voor het veldlopen opnieuw in ‘zijn’ Torun op te dagen. *“Na mijn twee vorige titels in dit park, wist ik onderhand wel hoe de loodzware opdracht aan te pakken, en daar zou een extra heen-en-weer reisje naar huis, weinig aan veranderen. Na een gedoseerde start liep ik al snel aan de leiding bij de M40 en kon gecontroleerd het zware parcours de baas, ten nadele van een Poolse thuisloper die deze omloop ook ongetwijfeld op z’n duimpje kent.”* Samen met **Pieter De Frenne/ALVA** (knap 4de bij de M40) en **Malte Franssen/AVT** (9de bij de M35), mocht Pieter in deze editie voor de vierde keer op het Torun-podium voor het afhaken van de zilveren teammedaille M35. Mastercompetities en werkomstandigheden gaan moeilijk samen door dezelfde deur, en zo moet de Meeuwenaar het WK in Daegu laten schieten. *“Maar binnenkort is er het EK Road Races in Catania en daar zal ik op de 10K zeker mijn beste beentje voorzetten. Maar nu toch eerst een beetje de riem er af.”* Nog in het veldlopen zagen we een opmerkelijke comeback van M60 **Patrick Van Daele/ROBA**. De Bekkevoortenaar die als jongere master de veldlooptitels aan elkaar reeg, moest voor liefst drie jaar aan de kant met blessures maar maakte afgelopen winter al een mooi wederoptreden met tweede plaatsen op het KVV en BK. Na een voorzichtige start in de 8km cross, nestelde Patrick zich al snel op de bronzen positie en gaf die niet meer uit handen. Iets minder tevreden was hij met zijn 5K road race die hij als 10de M60 in de massastart met liefst 289 aankomers afsloot.

TIEN JAAR LATER

Bijna dag-op-dag tien jaar na zijn laatste deelname aan een EKI, tekende M60 **Marc Neefs/DCLA** opnieuw present en met twee zilveren medailles deed hij zelfs beter dan in Ancona 2016 waar het zilver en brons werd. Deze keer bond de energieke Leuvense leraar houtbewerking er nog een hele mooie strik rond, want met 2'10"96 (800m) en 4'32"93 (1500m) schraapte hij respectievelijk volle 4 en 7 seconden af van het bestaande nationale record. Indrukwekkend zonder meer. *“Vorige zomer moest ik als kersverse zestiger na het BK outdoor afhaken met een blessure. Grote ontgoocheling want geen optreden in Madeira dus. Ik kon pas na nieuwjaar de competitie hervatten. Maar dat vlotte best goed want indoorrecords werden afgewisseld met mijn eerste Vlaamse en Belgische veldlooptitels ooit. Pas op het laatste moment besloot ik hier deel te nemen en ik moest ook nog een weekje verlof zonder wedde geregeld krijgen in mijn school. Winnen leek buiten*

Het Belgische crossteam met zilver
Foto EMACI

Get
ready for
the **best**

Kim Gevaert
Allianz Ambassador

bereik want de Brit Andrew Ridley, die al jaren leeft als een prof, had begin deze maand nog het wereldrecord 800m verpulverd en ook in de 1500m ging hij in deze hal op zoek naar zo'n chrono. Hem bedreigen zat er nooit in maar ik was wel verbaasd hoe makkelijk ik de rest van de stevige concurrentie kon bekampen, en ik was nog meer verwonderd over de chrono's, want het voelde allemaal niet zo snel aan."

TWEE KEER JESSIE DESMET

Jessie Desmet/DAC werd één van de openbaringen binnen het Belgische team. Zij kaapte op de openingsdag eerst zilver weg met de discus (38m41) en gaf daar twee dagen later een bronzen vervolg aan met de kogel (12m86). Echt nieuw was het voor Jessie niet want ook zij keerde vorige nazomer vanuit Madeira al met kogelbrons terug naar Strombeek Bever. Ook zij besliste pas laat om naar Polen af te reizen. "Na het KVV indoor, waar ik het BR op 13m06 bracht, werd de knoop doorgemaakt. Eerst was er het discuswerpen en dat werd een thriller want ik begon met twee nulpogingen. Gelukkig volstond mijn derde worp om de wedstrijd verder te zetten, maar hoger dan een 5de plaats reikte het niet. Alles dan maar in de laatste worp en die tilde me naar de zilveren medaille. Het kogelstoten verliep stabiel ondanks een pijnlijke elleboog. Ook nu kwam de beste worp bij de laatste beurt: 12m86 en een bronzen medaille, net als in Madeira. De top twee ging hier vlotjes voorbij mijn recent indoorrecord, ik heb er dus het maximum kunnen uithalen. De sfeer tussen de deelnemers bij een EK masters was ook hier heel gemoeidelijk en dat is een goede reden om al uit te kijken naar een volgend toernooi. Maar eerst in de zomer nog de grenzen verleggen voorbij de 13 en 40 meter." Ook Saskia Janssens kogelde haar bolvormig projectiel richting zilveren medaille bij de W50 (11m10): zo werd mastervriendelijke atletiekclub AV Lokeren beloond met drie individuele Europese medailles op dit toernooi. M50 Sebastien Demko/SER pakte brons met het zware gewicht (16m67) en vormde samen met bronzen polsstokspringer Thomas Robert/DAMP (4m25 na een spannend verlopen competitie met vier podiumkandidaten) het Waalse mannelijke medailleduo.

TURBO THIBAU

Erwin Thibau/AVLO was ongetwijfeld de meest impressionante Belg in de al even impressionante arena van Torun. Met twee gouden medailles, aangevuld met liefst vier nationale M60-records, maakte de pas gepensioneerde Lokerense onderwijzer een

Jessie Desmet
Foto EMACI

verpletterende indruk. Dat moet hij voor de afreis hebben voelen aankomen? "Toch niet. Ik was al tevreden met mijn dubbel outdoorzilver van vorige herfst in Madeira (100m en 400m), maar een garantie op dit succes was dat allerminst. Met de Duitse wereldrecordhouder Roland Gröger er bij (55"35 vorig jaar), was ook de tegenstand op niveau en met zes races op korte tijd, kreeg ik in het verleden stevast fysieke problemen. De oorzaak was een mislukte operatie waardoor mijn achillespees elke ochtend en elke training ging dwarzliggen. Ik kon één wedstrijd lopen, en daarna was het gedaan. Gelukkig liet ik mij op 53-jarige leeftijd opnieuw opereren en sindsdien gaat het crescendo. Maar het blijft allemaal fragiel en daarom stelde ik mijn ambities voor dit toernooi voorzichtig bij tot finaleplaatsen..." Dat bleek een grote

zelfonderschatting, want Erwin maakte in al zijn zes races brandhout van de concurrentie - zilveren Gröger kreeg in de 400m zelfs een halve seconde aangesmeerd - en zag bovendien hoe in de 200m zijn dichtste concurrenten flink onder druk werden gezet door die andere Belg, Marc Besson. "Ja, het leek wel teamwork in die 200m, waar Marc met winst in een halve finale een mooie baan afsnoopte van de concurrentie en zo ook meehielp aan de eliminatie van sterke tegenstanders. Zelf vond ik die halve finale overigens de moeilijkste van mijn zes optredens. Dat BR van 25"03 werd in de finale later op de dag nog bijgesteld tot 24"99, waarmee een barrière werd doorbroken. Met twee Belgen op het Europese podium was dat in elk geval een speciale beleving. Nu wordt het uitkijken naar het WK outdoor in Daegu, maar over mijn huidige vormpeil hoor je me niet klagen."

SPRINTMEDAILLES

Niet alleen Erwin Thibau speelde een voorname rol in het sprinttoernooi. Ook Marc Besson/BRAB, één van de nationale teammanagers, droeg zijn steentje bij. Hij begon in zijn 60m-serie met een heus nationaal record (7"87) dat hij ontftuselde aan ... Erwin Thibau. Daarmee toonde hij zich een medaillekandidaat, en plaatste zich later ook voor de finale, maar die liet hij aan zich voorbijgaan vanwege een dreigende blessure. "Uit voorzichtigheid verzaakte ik voor de 60m-finale en dat was een goede beslissing want de series en halve finales van de 200m gingen meer dan behoorlijk om dan in de finale het brons te winnen in 25"78. Dat was alvast een geslaagd alternatief voor die 60m die ik als hoofddoel had aangestreept." M75 Hugo Verhaegen/AVLL begon in Torun met een 5de plaats in de 60m,

Hugo Verhaegen
Foto EMACI

nadat hij eerder in zijn semi het BR naar 9"01 had gebracht. Dan begon een indrukwekkende aanloop naar de 200m-finale met reekswinst in 29"90, nog een BR. De apotheose kwam er in de finale, waar Hugo zijn kersvers record verpulverde naar 29"43, en dat waren amper enkele duizendsten te veel om de Europese titel mee naar Lier te brengen. De finishfoto kon amper een onderscheid maken. M40 **Wim Raes/OEH** had eerder deze winter al flink wat indruk gemaakt en was met ambitie naar Torun afgegreisd. De drie individuele sprintnummers én de estafette stonden op zijn programma. Dat bleek net iets van het goede teveel, want de 60m en de 400m stonden elkaar in de weg. Wim raasde doorheen de voorrondes van de 400m en liet met 50"74 de sterkste chrono van de halve finales optekenen. De finale volgde op zondag 29 maart, maar die dag stonden ook series en halve finales van de 60m geprogrammeerd. Om 09u00 wandelde Wim doorheen de series in 7"52 en om 15u16 volgde de 400m-finale. "Dat had ik wat onderschat: die vroege sprintserie vergde net iets teveel energie om enkele uren later volledig fris in de startblokken voor de dubbele baanronde te kruipen. Vanuit de buitenbaan probeerde ik beter te doen dan de 50"74 van de halve finale, maar ik beschikte niet meer over al mijn energiereserves en strandde op brons in 50"81. De tegenstand op een EK is uiteraard wat andere koek dan bij de meetings in eigen land. Het was een goede les, want de 50"63 van de winnende Pool lag zeker binnen mijn bereik, gezien mijn BR tijdens de nationale kampioenschappen (50"42). Om 17u50 plaatste ik me nadien nog voor de 60m-finale in 7"28. De dag nadien liep ik die finale van de 60m maar de drie koersen van daags voordien waren van het goede teveel. Ik werd nog 5de in 7"26 maar kwam niet in de buurt van mijn BR (7"05). Die chrono zou eveneens volstaan hebben voor eremetaal." Met die ervaring op zak, liet Wim de 200m van de dag nadien schieten, ook al maakte hij daar kans op een medaille. Zo kon hij zich opladen voor de 4x200m van de slotdag en dat bleek een goede keuze. Samen met Dorian André, 800m-loper Florian Thomas en hinkstapper Björn De Decker stormde het kwartet naar brons in een BR van 1'31"91, een verbetering met bijna vier volle seconden.

MEERKAMPEN EN RECORDS

W70 **Jocelyne Pater/ACLO** is een vaste waarde bij internationale confrontaties maar deze editie speelden blessures haar parten. Veelzijdige Jocelyne won al drie keer een medaille in Torun (WK 2023 hordebrons en vijfkampzilver en EK 2024 hinkstapbrons) en voegde er deze keer nog eens een derde plaats in de vijfkamp

1	Duitsland	119	91	86	296
2	Groot-Brittannië	80	54	55	189
3	Polen	70	79	73	222
4	Zweden	40	19	21	80
5	Frankrijk	36	31	27	94
6	Spanje	32	48	41	121
7	Ierland	22	33	22	77
8	Finland	21	28	26	75
9	Italië	21	24	33	78
10	Letland	19	10	9	38
11	Nederland	15	8	11	34
...					
19	België	5	9	8	22

aan toe met 1.998p, weliswaar een flink stuk verwijderd van haar BR (3.102p). In de 60mH werd zij ook nog 4de (13"55). Naast die 22 Belgische medailles werden in Torun ook nog 18 nationale records scherper gesteld. M60 **Bert Van Opstal/ACHL** polijfde het vijfkamprecord aan tot 3.653p en kon hierbij onderweg zijn eigen recent 60m hordercord van 9"66 evenaren. Zijn eindtotaal bracht hem op een mooie 5de plaats op liefst 31 deelnemers. Eenzelfde rangschikking haalde de Kempenaar met de polsstok (3m25). W75 **Lut Van Pelt/VOLH** kon tot twee keer toe haar eigen BR 60m verbeteren: 12"24 in de serie en 12"05 in de finale wat goed was voor plaats 8. Een tevreden W45 **Petra Bruggeman/RIEM** scherpte ook haar eigen 800m-record bij met twee seconden tot 2'20"59, waarmee ze net naast het podium strandde. Ze werkte daags nadien ook nog met veel goesting de vijfkamp af en besloot die als 6de met 3.180p. Samen met leeftijdsgenote **Karliën Van Cauwelaert/DAC** (ook al 6de in de 1500m in 5'09"66) gaf Petra mee vorm aan het allereerste BR 4x200m mixed Relay bij de 45ers. De mannelijke inbreng van Marc Besson en **Danny Van Cauwenbergh/ROBA** bracht hier een eerste nationale maatstaf van 1'53"90 op de tabellen.

MEDAILLETsunami

De organisatie van een internationaal masterkampioenschap is een hele klus met wedstrijden voor alle leeftijdscategorieën. Zo werden in Torun liefst... 581 podia op een perfecte wijze geprogrammeerd én zonder haperen afgewerkt! Daarbij werden niet alle trapjes opgevuld, zeker niet in de oudste leeftijdscategorieën, en ook de verschillende teammedailles (waaronder veldlopen, Road Race en snelwandelen) worden aan het individuele eremetaal toegevoegd. Bovendien komen ook de 'openlucht'werpers goed aan hun trekken met

sterk bezette deelnemersvelden. Zo worden duizelingwekkende medaillegetallen bereikt met Duitsland en Groot-Brittannië als de permanente slokoppes, steevast aangevuld met het organiserend land. 296 medailles voor onze Oosterburen, waarvan 119 kampioenen: dat zegt voldoende. Maar dat mag onze nationale oogst van 22 niet minimaliseren. Slechts 14 landen scoorden beter, maar omdat de rangschikking vooral bepaald wordt door het aantal gouden medailles, staat onze tricolore op plaats 19 van de 32 landen (zie tabel hierboven) die een medaille konden veroveren. In vergelijking met de vorige twee passages van onze masters in Torun, is dat knap: 14 Europese podia in 2024 en 15 WK-medailles in 2023. Vergelijken met het outdoor EK-van vorig jaar in Madeira is vanwege het uitgebreidere wedstrijd aanbod niet echt relevant, maar toen kwamen 38 medailles (10 goud, 13 zilver en 15 brons) naar België. Net als bij de 'groten' kon Nederland alweer een prima bilan voorleggen in Torun met een totaal van 34 medailles, waarvan bijna de helft goud.

TOP 8-PLAATSEN

Goud (5)

W35 Nele Mommen/ACA
Hinkstap 11m17 (1v2)

M35 Björn De Decker/WIBO
hinkstap 14m63 (1v13)

M40 Pieter Berben/AVT
Cross 25'53" (1v26)

M60 Erwin Thibau/AVLO
400m 55"85 (1v26)

M60 Erwin Thibau/AVLO

200m 24''99 (1v50)

Zilver (9)

W40 Jessie Desmet/DAC
Discus 38m41 (2v8)

W50 Saskia Janssens/AVLO
Kogel 11m10 (2v10)

W60 Hilde Bottin/DCLA
Hinkstap 9m02 (2v9)

M35 Veldloopteam M35
Cross 1u22'45'' (2v6)

Pieter Berben - Pieter De Frenne- Malte Franssen

M40 Pieter Berben/AVT
3000m 8'35''54 (2v16)

M40 Pieter Berben/AVT
5k road race 15'09'' (2v27)

M60 Marc Neefs/DCLA
800m 2'10''96 (2v34)

M60 Marc Neefs/DCLA
1500m 4'32''93 (2v24)

M75 Hugo Verhaegen/AVLL
200m 29''43 (2v15)

Bronz (8)

W40 Jessie Desmet/DAC
Kogel 12m86 (3v16)

W70 Jocelyne Pater/ACLO
Vijfkamp 1.998p (3v5)

M35 Mannen M35
4x200 1'31''91 (3v10)

Wim Raes-Florian Thomas-Björn De Decker-Dorian André

M40 Wim Raes/OEH
400m 50''81 (3v25)

M40 Thomas Robert/DAMP
Polsstok 4m25 (3v8)

M50 Sebastien Demko/SER
Gewicht 16m67 (3v14)

M60 Marc Besson/BRAB
200m 25''78 (3v50)

M60 Patrick Van Daele/ROBA
Cross 31'20'' (3v24)

4de plaats

W35 Céline Huynen/HERV
60H 9''96 (4v9)

W45 Petra Bruggeman/RIEM
800m 2'20''59 (4v19)

W70 Jocelyne Pater/ACLO
60H 13''55 (4v6)

M35 Alexandre Lucion/ACLO
800 1'58''01 (4v27)

M40 Pieter De Frenne/ALVA
Cross 27'02'' (4v26)

M50 Sebastien Demko/SER
Hamer 50m97 (4v15)

5de plaats

W40 Liesbeth De Vos/RIEM
5K 18'48'' (5v21)

W50 Caroline Adant/MOHA
60 8''50 (5v28)

M40 Wim Raes/OEH
60m 7''26 (5v57)

M60 Bert Van Opstal/ACHL
Vijfkamp 3.653p (5v31)

M60 Bert Van Opstal/ACHL
Polsstok 3m25 (5v10)

M75 Hugo Verhaegen/AVLL
60m 9''09 (5v17)

M75 Erik Leyseele/ACB
3000m 13'17''46 (5v13)

6de plaats

W45 Karlien Van Cauwelaert/VAC
1500m 5'09''66 (6v9)

W45 Petra Bruggeman/RIEM
Vijfkamp 3.180p (6v8)

W50 Caroline Adant/MOHA
200m 28''54 (6v22)

M35 Florian Thomas/DAMP
800m 1'59''11 (6v27)

M35 Robin Van Poucke/WIBO
Speer 39m58 (6v7)

M40 Gaëtan Piette/RESC
3000m SW 17'24''09 (6v6)

M60 Peter Declerck/AA
3000m 10'32''48 (6v18)

7de plaats

M40 Gaëtan Piette/RESC
5K SW 30m44 (7v8)

M40 Gaëtan Piette/RESC
Gewicht 8m68 (7v10)

M40 4x200 M40
4x200m 1'51''54 (8v8)

Piette Gaëtan-Van Dievoet Steven-Van Cauwenbergh Danny-Heylen Ronald

M/W45 4x200m MIX 45
4x200m 1'53''90 (7v8)

Petra Bruggeman-Karliën Van Cauwelaert-Marc Besson-Danny Van Cauwenbergh

8ste plaats

W40 Evgenia Balabkina/AVT
60m 8''40 (8v38)

W45 Karlien Van Cauwelaert/VAC
Cross 35'10'' (8v15)

W55 Kathleen De Wolf/DCLA
Hamer 35m68 (8v18)

W75 Lut Van Pelt/VOLH
60m 12''05 (8v11)

M35 Florian Thomas/DAMP
1500m 4'09''63 (8v23)

M55 Vincent Tadino/FCHA
Discus 34m28 (8v16)

M35 Tim Cools/BRAB
Vijfkamp 2.557p (8v17)

TEKST: Michel Jordens

COVER Erwin Thibau

FOTO EMACI

Atletiek Vlaanderen vzw

@letiekleven 11 - Woensdag 7 april 2026

FOTO'S: EMACI, Kilian Vandenabeele

TEKST: Michel Jordens

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, website, mail, fotokopie of op welke wijze ook, zonder voorafgaandelijke toestemming van de uitgever. Teksten en foto's blijven eigendom van de auteur en fotograaf.